

รมช.เกษตรฯ ยึดโครงการถนนยางพาราในโครงการศึกษาตัดถนนยางพาราในเขตป่า (๐๖/๐๖/๒๕๕๖)

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร รมช.เกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า ที่ประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์การเพิ่มมูลค่ายางพาราไทยมีมติ ให้อยุติโครงการถนนยางพารา(Rubber Road) ที่ จ.นครศรีธรรมราช ตามนโยบายของนายฉัตรชัย ใสยก๊อ ในสมัยที่เป็น รมช.เกษตรฯ เนื่องจากพบว่ามีปัญหาด้านเอกสารสิทธิที่ดินและอยู่ในเขตป่า

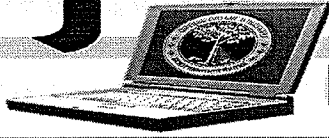
ทั้งนี้ ให้ไปจัดหาในพื้นที่ใหม่แทน โดยที่ประชุมมอบหมายให้นายสมชาย เดชภีรัตน์มงคล อธิบดีอธิบดีกรมทางหลวง ในฐานะคณะอนุกรรมการฯ ไปคัดเลือกว่าจะทำในเส้นทางใด ระหว่าง จ.ภูเก็ต และ จ.กระบี่ ในเงื่อนไขว่าต้องเป็นเส้นทางที่มีการใช้ถนนทั้งสำหรับการท่องเที่ยวและโลจิสติกส์อย่างเต็มประสิทธิภาพ และให้นำกลับมาเสนอต่อที่ประชุมอีกครั้งในวันที่ 12 มี.ค.

สำหรับการกำหนดระยะทางและงบประมาณนั้น จะต้องนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ(กนย.) พิจารณาอีกครั้งหากงบประมาณเกิน 85 ล้านบาทที่ได้ขอกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง(สกย.)ไว้ก่อน หน้า

อย่างไรก็ดี มีความเป็นไปได้ว่าถนนยางพาราจะดำเนินการในพื้นที่ จ.ภูเก็ต เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ อีกทั้งมีสวนยางพาราปลูกกันอย่างหนาแน่น โดยคาดว่าเมื่อตัดถนนแล้วเสร็จจะเชิญ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีไปเปิดงาน

รมช.เกษตรฯ ยังกล่าวถึงกรณีที่ยางพาราในโครงการรักษาเสถียรภาพราคายางพาราที่ จ.ศรีสะเกษ เกิดปัญหาเน่าเสียคิดเป็นมูลค่ากว่า 500 ล้านบาทว่า ในวันพรุ่งนี้(7 มี.ค.) จะส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ(ดีเอสไอ) พิจารณาเป็นคดีพิเศษ เนื่องจากพบความไม่ชอบมาพากลในการบริหารโครงการที่ผู้รับผิดชอบ โกดังปล่อยให้ยางพาราเน่าเสีย อันเป็นการทำให้ทรัพย์สินของรัฐเสื่อมราคา

ที่มา : สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (วันที่ 6 มีนาคม 2556)

ได้อ่าน

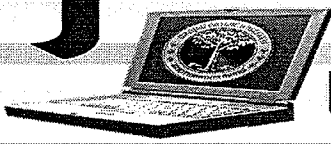
‘ยุทธพงศ์’ เบรกถนนยางพารา

กรุงเทพฯ : นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า ในการประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์การเพิ่มมูลค่ายางพาราไทยเมื่อวันที่ 4 มีนาคม มีมติให้ยุติโครงการถนนยางพาราที่ จ.นครศรีธรรมราช ตามนโยบายของนายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ เนื่องจากมีปัญหาด้านเอกสารสิทธิที่ดินและอยู่ในเขตป่า แต่ให้ทำในพื้นที่ใหม่ โดยมีมติให้นายสมชาย เตชภิรัตน์มงคล อดีตอธิบดีกรมทางหลวง ในฐานะคณะกรรมการ ไปคัดเลือกว่าจะทำในเส้นทางใดระหว่าง จ.ภูเก็ตและกระบี่ ในเงื่อนไขว่าต้องเป็นเส้นทางที่มีการใช้ถนนทั้งการท่องเที่ยวและโลจิสติกส์อย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อเสนอที่ประชุมในวันที่ 12 มีนาคม

ยุทธพงศ์ จรัสเสถียร

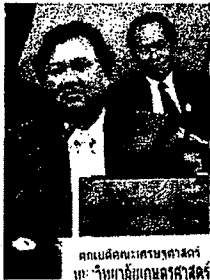
ส่วนจะเป็นระยะทางและงบประมาณเท่าไรนั้นจะเสนอที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติพิจารณาอีกครั้งหากงบประมาณเกิน 85 ล้านบาทที่ได้ขอกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางไว้ก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม คาดว่าถนนเส้นดังกล่าวจะเป็นในเขตพื้นที่ จ.ภูเก็ต เพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและมีสวนยางพาราหนาแน่นเช่นกัน ซึ่งเมื่อแล้วเสร็จจะเชิญนายกรัฐมนตรีไปเปิดงาน

รายงานพิเศษ

ศูนย์ KOFCA ประเมินอนาคตภาคเกษตรไทย รับนโยบายค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท

จากนโยบายปรับอัตราค่าแรงขั้นต่ำวันละ 300 บาท ที่ดำเนินการมาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมที่ผ่านมา และให้อัตรานี้ไว้เป็นระยะเวลา 2 ปี ไปจนถึงปี 2558 ซึ่งนโยบายดังกล่าวในมุมของภาคเกษตรแล้ว มีทั้งผลในทางบวกและทางลบ โดยศูนย์ติดตามและพยากรณ์เศรษฐกิจการเกษตร หรือ KOFCA ได้มีการวิเคราะห์ทิศทางไว้แล้ว

ดร.จิริกร สิงห์หัตถ์ ผู้อำนวยการศูนย์ติดตามและพยากรณ์เศรษฐกิจการเกษตร

ดร.จิริกร สิงห์หัตถ์ ผู้อำนวยการศูนย์ติดตามและพยากรณ์เศรษฐกิจการเกษตร (KU - OAE Foresight Center : KOFCA) กล่าวว่า จากนโยบายปรับค่าแรงงานขั้นต่ำ 300 บาท ได้ส่งผลกระทบต่อทั้งภาคเศรษฐกิจมหภาคและภาคการเกษตร ดังนี้ ด้านภาพรวมทางเศรษฐกิจมหภาค ศูนย์ KOFCA ได้วิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองดุลยภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจมหภาค พบว่า การเพิ่มขึ้นของค่าแรงงานขั้นต่ำ 300 บาท จะทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าโดยรวมสูงขึ้น ส่งผลให้ระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น แต่ขณะเดียวกันนโยบายนี้ทำให้ระดับรายได้ของภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้น ถือเป็นภาระต้นทุนการบริโภคของภาคครัวเรือนโดยตรงส่งผลให้มีการใช้จ่ายในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามระดับรายได้ที่เพิ่มขึ้นของภาคครัวเรือนจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าระดับอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ในภาพรวมดัชนีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ที่แท้จริงเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.64-1.29 โดยประมาณ ซึ่งผลของนโยบายจะเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจมหภาคของประเทศ

ส่วนด้านภาคการเกษตร พบว่าการเพิ่มขึ้นของค่าแรงงานขั้นต่ำ 300 บาท จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจการเกษตรต้นทุนการผลิต ราคาสินค้าและรายได้ของครัวเรือน ดังนี้ 1.ด้านเศรษฐกิจการเกษตรโดยรวม ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม กลุ่มสินค้าที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบสูง ร้อยละ 6-10 ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง อ้อยและน้ำตาล ข้าว และพืชไร่อื่นๆ เนื่องจากมีสัดส่วนการใช้แรงงานเกษตรสูง กลุ่มสินค้าที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบปานกลาง ร้อยละ 3-5 ได้แก่ ยางพารา นมและผลิตภัณฑ์

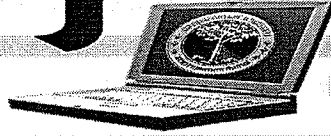
จากนม โดและกระป๋อง ประมง มะพร้าว และปาล์ม น้ำมัน เนื่องจากมีสัดส่วนการใช้แรงงานเกษตรในระดับปานกลาง บางส่วนเป็นการใช้แรงงานภายในครัวเรือน อย่างไรก็ตาม ในส่วนของยางพารา และปาล์ม น้ำมัน ผลกระทบดังกล่าวจะแตกต่างกันตามภูมิภาคและกลุ่มสินค้าที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบน้อย คิดเป็นสัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ 3 ได้แก่ ผักและผลไม้ สุกและสัตว์ปีก เนื่องจากมีสัดส่วนการจ้างแรงงานค่าส่วนใหญ่เป็นการใช้แรงงานภายในครัวเรือนเกษตร

2.ด้านต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง ถั่ว

เหลือง อ้อย ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน ไม้ผล ปศุสัตว์ และประมง พบว่า สินค้าเกษตรที่จำเป็นต้องใช้แรงงานในการผลิตมีสัดส่วนมูลค่าแรงงานต่อต้นทุนการผลิตอยู่ในช่วงร้อยละ 30-50 จะส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 6-16 สำหรับด้านที่ 3 คือเรื่องราคา ผลจากการศึกษาแบบจำลอง พบว่า ราคาจะปรับตัวสูงขึ้นร้อยละ 12-19 โดยประมาณ ขณะที่อ้อยและน้ำตาลเป็นสินค้าที่คาดว่าจะมีการเพิ่มขึ้นของราคามากที่สุดคือ ร้อยละ 19 รองลงมาได้แก่ ข้าว ผักและผลไม้ และมันสำปะหลัง ตามลำดับ และสุดท้ายด้านรายได้ของครัวเรือนเกษตร จากการวิเคราะห์พบว่าผลของนโยบายปรับค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำเป็น 300 บาทต่อวัน จะทำให้รายได้ของครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 18 - 22 โดยที่สัดส่วนของรายได้จะเพิ่มขึ้นสูงสุดในกลุ่มของปศุสัตว์ พืชน้ำมัน และพืชไร่ ตามลำดับ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาภาพรวมด้านการเกษตร ปรากฏว่าผลของนโยบายจะทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร ระดับราคาสินค้าเกษตร และรายได้ของภาคครัวเรือนเกษตร มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยรายได้ของภาคครัวเรือนเกษตรจะเพิ่มขึ้นมากกว่าระดับราคาสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น ศูนย์ KOFCA คาดการณ์ว่านโยบายการขึ้นค่าแรงงานขั้นต่ำ 300 บาท

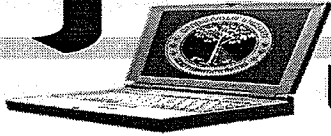

ต่อวัน จะส่งผลทำให้เกิดอัตราเงินเพื่อเพิ่มสูงขึ้นใน
ระยะสั้นในช่วงเวลา 4-6 เดือน แต่จะไม่ก่อให้เกิด
ปัญหาอย่างรุนแรงกับภาคการเกษตรขณะเดียวกัน
จะไม่ทำให้เกิดการเลิกจ้างแรงงานในภาคการเกษตร

ดร.จารึก กล่าวเพิ่มเติมว่า แม้ว่าในระยะ
แรกนโยบายปรับค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาท จะยังไม่
ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในภาคเกษตรมากนัก
แต่ก็ยังมีคามจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ
ของภาคการเกษตร ทั้งในเรื่องของการพัฒนาศักยภาพ
แรงงานเกษตรให้มีความรู้ความสามารถในการเลือก
ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม รวมทั้งเพิ่มปริมาณและ
คุณภาพของผลผลิต พร้อมกับปรับเปลี่ยนรูปแบบการ
ทำงานภาคการเกษตรเป็นแบบการรวมกลุ่มเกษตรกร
หรือคนในชุมชน เพื่อลดต้นทุนการผลิตและช่วย
เหลือกันภายในชุมชน นอกจากนี้ รัฐบาลควรมีการ
ควบคุมดูแลและเฝ้าระวังราคาสินค้าอุปโภค บริโภค
และติดตามสถานการณ์ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ที่
สำคัญคือการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาปรับใช้ โดยส่งเสริม
ให้เกษตรกรพึ่งพาตนเองและใช้แรงงานในครัวเรือน
ก่อนที่จะพึ่งพาแรงงานภายนอก ซึ่งจะทำให้เกษตรกร
มีงานทำตลอดปีและยังช่วยลดต้นทุนการผลิตจาก
ค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้นได้

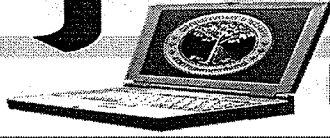
- ☆ งานเศรษฐกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรุงเทพธุรกิจ
- ☆ ข่าวสด
- ☆ ประชาชาติธุรกิจ

- ☆ แนวหน้า
- ☆ มติชน
- ☆ เดลินิวส์
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สยามรัฐ

ข่าวสด เศรษฐกิจ

สั่ง ไซนนิ่ง : นายบุคล ลัมแหลมทอง รรมว.เกษตร และสหกรณ์ เปิดเผยว่า สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) จะตั้งรณรงค์ดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงเกษตร คือ การสร้างความเชื่อมโยงกับการกำหนดเขตเกษตรเศรษฐกิจ หรือไซนนิ่ง ที่กระทรวงเกษตรฯ ได้ออกประกาศไปแล้วใน 6 ชนิดพืชสำคัญ 5 ชนิด และจะทยอยการประกาศในสินค้าเกษตรชนิดอื่นๆ ในอนาคต โดยสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดทุกจังหวัดจะตั้งร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะเป็นประธานคณะทำงานพิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่และความต้องการของเกษตรกรในการปรับเปลี่ยนการทำเกษตรให้เหมาะสม ไม่ว่าจะเรื่องชลประทาน การขนส่ง และการตลาด.

โครงการรักษาเสถียรภาพราคายางสด-ยางอกร้าง งบ.แปรรูป (07/03/2556)

นายชนะชัย เปล่งศิริวัฒน์ ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง กล่าวว่า ขณะนี้ปริมาณยางจากโครงการรักษาเสถียรภาพราคายางพาราของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ติดค้างตามโรงงานแปรรูปรวมกว่า 25,000 ตัน ทั่วประเทศ ทำให้บางโรงงานต้องหยุดการแปรรูปและรอจนกว่าจะเคลื่อนย้ายยางที่แปรรูปแล้วเข้าสู่โกดังกลางได้

ทั้งนี้ ปัญหาคือ ไม่สามารถหาเช่าโกดังในกรอบราคาเดิมที่ 80 บาทต่อตารางเมตร ได้ เนื่องจากส่วนใหญ่ปรับค่าเช่าสูงขึ้น จึงเร่งเสนอให้คณะกรรมการบริหารโครงการฯ พิจารณาเพิ่มค่าเช่าโกดังเป็น 120 บาท

นายชนะชัย กล่าวด้วยว่า นอกจากค่าเช่าโกดังแล้ว เงื่อนไขอื่นๆ ที่โกดังต้องอยู่ใกล้ท่าเรือเพื่อการขนส่งที่สะดวก ก็เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้หาโกดังเก็บยางได้ยาก จึงถูกจำกัดอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกและภาคใต้เท่านั้น ซึ่งหากไม่มีข้อกำหนดเรื่องพื้นที่ จะทำให้หาเช่าโกดังง่ายขึ้น และราคาเช่าถูกลง

ที่มา : ASTV ผู้จัดการออนไลน์ (วันที่ 6 มีนาคม 2556)

ตลาดยางเอเชีย สัญญายาง TOCOM อ่อนตัว เหตุวิตกแนวโน้มลดลง
(06/03/2556)

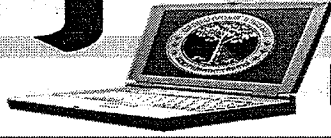
สัญญายางที่ตลาดยางโตเกียว (TOCOM) อ่อนตัวลงสู่ระดับต่ำในรอบกว่า 2 เดือน
เนื่องจากนักลงทุนยังคงวิตกกังวลเกี่ยวกับแนวโน้มการขยายตัวของความต้องการ

สัญญายางส่งมอบเดือนส.ค.ที่ตลาด TOCOM อ่อนตัว 0.4% และที่ 286.4 เยน/กิโลกรัม
เมื่อเวลา 12.17 น.ตามเวลาโตเกียว

สัญญา ยางปรับตัวลงมา 5% แล้วในปี นี้ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความกังวลเกี่ยวกับการปรับ
ลดค่าใช้จ่ายของสหรัฐ ซึ่งอาจจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศหดตัวลง 0.6%

ขณะที่สัญญาส่งมอบเดือนก.ย.ในตลาดซื้อขายล่วงหน้าเซี่ยงไฮ้ ร่วงลง 0.4% และ 24,205
หยวนต่อตัน

ที่มา : ทันหูน (วันที่ 6 มีนาคม 2556)

เสียงสะท้อน SME : ตึกตாயางพารา (07/03/2556)

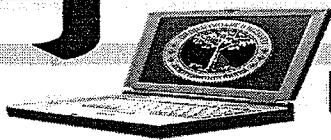
เสียงสะท้อน SME : 'ตึกตாயางพารา'

เสียงสะท้อน SME : ดึงมืออาชีพช่วยออกแบบ เพิ่มโอกาส 'ตึกตாயางพารา' : โดย...เมธี เมืองแก้ว

ต.นาชุมเห็ด อ.ย่านตาขาว จ.ตรัง มีด้วยกัน 9 หมู่บ้าน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพารา กระทั่งปี 2545 หน่วยงานภาครัฐได้เข้ามาให้ความรู้ในการประกอบอาชีพเสริม นั่นคือการผลิต "ตึกตாயางพารา" ด้วยเป้าหมายที่ต้องการให้เป็นช่องทางในการสร้างรายได้เพิ่มเติมจากอาชีพหลัก อย่างไรก็ตาม ในแง่ของการผลิต ระยะแรกเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ขาดการพัฒนาฝีมือและรูปแบบสินค้า ทำให้คุณภาพของสินค้าคงที่ไม่ได้รับการตอบรับในทางการตลาด จนจำนวนผู้ผลิตลดลง

อย่างไรก็ตาม ในจำนวนผู้ผลิตที่ยังคงอนุรักษ์อาชีพนี้คือ "กลุ่มสตรียางพารา" หมู่ 6 บ้านหนองเป็ด โดยมีสมาชิกรวม 13 คน ในการสร้างโอกาสให้แก่กลุ่มก็มีการไปศึกษาดูงานและฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือ ทำให้สินค้าที่ผลิตออกมาทั้ง พวงกุญแจรูปสัตว์ต่างๆ ซึ่งขายในราคาชิ้นละ 10 บาท ตึกตาดัดตุ้ย่น ขายในราคาชิ้นละ 20 บาท และผลิตภัณฑ์ในรูปแบบอื่นๆ ตามที่ลูกค้าต้องการ สามารถนำไปใช้เป็นของประดับ ของตกแต่ง และของที่ระลึก รวมไปถึงการนำไปในงานมงคลต่างๆ

ส่วนกระบวนการทำ "ตึกตாயางพารา" เริ่มต้นตั้งแต่การฉีตสารแคลเซียมไนเตรท ความเข้มข้น 10% ให้ทั่วใบ เพื่อช่วยให้ยางจับตัวได้ง่าย นำน้ำยางชั้น 60% มาเติมสารเคมีต่างๆ ได้แก่ โพแทสเซียมโพลิเอต, กำมะถัน, แซต ดีอีซี, แซต เอ็มบีที, วิงสเตย์ แอล, ซิงค์ออกไซด์, ดีพีจี และเอสเอสเอฟ ก่อนใส่ลงไปนหม้อปั่นชนิดละ 1 นาที จนครบหมดทั้ง 8 ชนิด จากนั้นนำฟองยางที่ปั่นได้เทลงในเบ้าพิมพ์ ต่อด้วยการปาดหน้าฟองน้ำให้เรียบ แล้วนำไปอบด้วยอุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลาประมาณ 3 ชั่วโมง ก่อนนำตึกต่าฟองน้ำออกจากเบ้า และล้างด้วยน้ำร้อนอุณหภูมิ 60-70 องศาเซลเซียส จนแห้ง แล้วนำไปแต่งสีผลิตภัณฑ์ให้สวยงาม โดยใช้เครื่องพ่นสีหรือพู่กัน กระทั่งนำไปบรรจุภัณฑ์

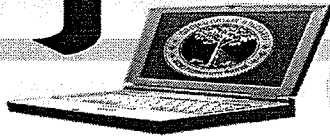

ในการตั้ง "กลุ่มสตรีตุ๊กตាយางพารา" ได้ใช้เงินลงทุนไปแล้ว 2 แสนบาท ด้วยการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) นาขุมเห็ดд ขณะที่คุณ์การศึกษาออกโรงเรียน (กศน.) ดูแลเรื่องการฝึกอบรม และสำนักงานพัฒนาชุมชนให้การสนับสนุนในเรื่องของการตลาดสินค้า ส่วนต้นทุนหลักในการผลิตก็คือ น้ำยางชั้น 60% ซึ่งต้องสั่งซื้อมาจากโรงงานแปรรูปโดยเฉพาะ ในราคากิโลกรัมละ 15-20 บาท ขึ้นอยู่กับราคาผลผลิตในท้องตลาด ค่าสารเคมี ค่าวัสดุตกแต่ง และค่าแรง ส่วนตลาดที่นำสินค้าไปวางจำหน่ายมีทั้งศูนย์สินค้าโอท็อป ที่ทำการกลุ่มอาชีพ รวมทั้งการไปออกร้านในช่วงงานเทศกาลต่างๆ รายได้ที่ผ่านมาต่อเดือน จากการจำหน่ายเมื่อหักจากต้นทุนการผลิตแล้วเฉลี่ยที่ 1 หมื่นบาทต่อเดือน ที่จะกระจายให้แก่สมาชิกทั้ง 13 คน

แม้ว่าสินค้าที่ผลิตขึ้นจะมีทิศทางที่แจ่มใส แต่อุปสรรคที่เข้ามากระทบอยู่บ้างคือ ราคาของน้ำยางชั้น เพราะด้วยราคาผลผลิตยางพาราสูงขึ้น ก็ทำให้น้ำยางชั้นที่ผ่านขั้นตอนจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ซื้อมาเป็นส่วนประกอบในการผลิตปรับตัวขึ้นตามไปด้วย กระทบมาถึงต้นทุนการผลิต ขณะที่ราคาสินค้าไม่สามารถที่จะปรับตัวเพิ่มขึ้นตามไปได้ และปัญหาที่ทางกลุ่มกำลังเผชิญอยู่ก็คือ การสร้างแบบในตัวสินค้า เนื่องจากสมาชิกยังขาดความรู้ ความสามารถ ในส่วนนี้โดยตรง

"ทางกลุ่มเคยสร้างแบบพะยูน โดยได้ไปขอให้นักวิชาการจากสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งช่วยทำให้ แต่เมื่อถึงคราวที่ต้องมาทำเอง ปรากฏว่าแบบที่ผลิตออกมาเองนั้นไม่ได้คุณภาพ การที่จะไปซื้อแบบอื่นๆ มาผลิตก็เกรงว่าจะเกิดปัญหาตามมา โดยเฉพาะเรื่องของลิขสิทธิ์ จนอาจถูกฟ้องร้องได้ จึงอยากให้หน่วยงานเข้ามาช่วยประสานในจุดนี้ เพื่อที่ทางกลุ่มจะได้ผลิตสินค้าให้มีความหลากหลายได้มากกว่านี้ เพราะหากสามารถทำได้ นั่นก็หมายถึงการสร้างโอกาสทางการตลาดให้เกิดเพิ่มมากยิ่งขึ้น" ปรีक्षा พวงจันทร์ เลขานุการ กลุ่มสตรีตุ๊กตាយางพารา กล่าว

ประยูร จันทร์รัฐ หัวหน้าสำนักงานพัฒนาการอำเภอย่านตาขาว จ.ตรัง กล่าวว่า ปัญหาเรื่องการสร้างแบบในตัวสินค้าผลิตภัณฑ์จากยางพารา ในประเด็นนี้ทางสำนักงานจะนำไปหารือร่วมกับหลายๆ หน่วยงาน โดยเฉพาะศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด เพื่อหาทางช่วยเหลือต่อไปในการถ่ายทอดความรู้มาถึงผู้ผลิตท้องถิ่น ทั้งนี้ ด้วยแนวคิดของสำนักงานพัฒนาชุมชนต้องการให้แต่ละกลุ่มคิดค้นรูปแบบสินค้าขึ้นมาเองเพื่อสร้างความเป็นเอกลักษณ์ จะเห็นว่ามีกลุ่มอาชีพหลายแห่งที่ดำเนินการได้สำเร็จ พร้อมกับนำไปจดลิขสิทธิ์เรียบร้อยแล้ว เพียงแต่บางกลุ่มอาจไม่มีความรู้ในด้านนี้มากนัก

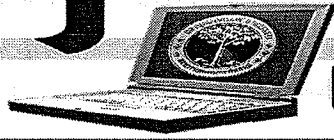

"เราจะหาทางเข้าไปช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้ผลิตท้องถิ่นมีรูปแบบสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ส่วนตัวแล้วเห็นด้วยที่ไม่ควรนำรูปแบบที่คนอื่นได้ผลิตเอาไว้แล้วมาใช้ เพราะจะมีปัญหาตามมาในเรื่องของลิขสิทธิ์" ประยูร กล่าว

เป็นแนวทางที่หน่วยงานรัฐกำลังจะยื่นมือช่วยผู้ผลิตสินค้าท้องถิ่น

(เสียงสะท้อน ดึงมืออาชีพช่วยออกแบบ เพิ่มโอกาส ตึกตวยางพารา โดย...เมธิ เมืองแก้ว)

ที่มา : คมชัดลึก (7 มีนาคม 2556)

ยางพารา Green commodity สู่ Green productivity

ข่าวเศรษฐกิจ ธนาคารแห่งประเทศไทย -- พุธที่ 6 มีนาคม 2556 15:20:51 น. กฤษณี พิสิฐศุภกุล

คงปฏิเสธไม่ได้ว่ายางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ในฐานะที่ทำให้ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกยางพาราอันดับหนึ่งของโลก ในปี 2555 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูก 18.5 ล้านไร่ ให้ผลผลิต 3.611 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 32.97 ของปริมาณผลผลิตรวมของโลก เมื่อพิจารณาด้านการส่งออก ไทยยังคงเป็นประเทศส่งออกอันดับ 1 ด้วยปริมาณการส่งออก 2.708 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 35.04 ของปริมาณการส่งออกรวมของโลก นอกจากนี้ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางมีมูลค่าการส่งออกคิดเป็น 572,716.3 ล้านบาท ซึ่งจัดอยู่ในลำดับต้นๆ ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของไทย ดังนั้น การเพิ่มผลผลิตยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราจึงเป็นเป้าหมายอย่างหนึ่งในการเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ โดยเฉพาะการสร้างรายได้ตั้งแต่เกษตรกรชาวสวนจนกระทั่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางพารา

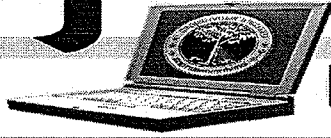
ปัจจุบัน การให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิต (Output) ยางพาราอย่างเดียว คงไม่เพียงพอกับการยกระดับรายได้ การเพิ่มผลิตภาพหรือ productivity กลายมาเป็นจุดสนใจของกระบวนการผลิตที่จะนำไปสู่การเจริญเติบโต โดยผลิตภาพ (Productivity) หมายถึง ปริมาณผลผลิตที่ผลิตได้เทียบกับปริมาณปัจจัยการผลิตที่ใส่เข้าไป เช่น วัตถุดิบ แรงงาน เครื่องจักร เป็นต้น ผลิตภาพ จึงถูกเรียกว่า ความสามารถในการผลิตของการใช้ปัจจัยการผลิต 1 หน่วย หรือเป็นตัวสะท้อนความสามารถในการผลิตโดยใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ผลิตภาพการผลิตและสิ่งแวดล้อมถูกเชื่อมโยงกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผลกระทบจากกระบวนการผลิตทำให้เกิดการผลิตก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse gas) เช่น ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ก๊าซมีเทน (CH₄) เป็นต้น จนทำให้เกิดภาวะโลกร้อน (Global warming) ด้วยเหตุนี้ ทำให้หลายๆประเทศทั่วโลกตระหนัก และให้ความสำคัญกับการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ทำให้แนวคิดเพิ่มผลิตภาพเดิม ถูกแทนที่ด้วย "ผลิตภาพสีเขียว (Green productivity: GP)" โดยแนวคิด GP ให้ความสำคัญถึงกระบวนการปรับปรุงในเชิงธุรกิจและการบริหารจัดการ มุ่งให้เกิดการลดต้นทุน และเพิ่มผลิตภาพ บนพื้นฐานการตระหนักถึงปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อจะนำไปสู่ผลกำไรสูงสุด นับว่าแนวคิด GP มีบทบาทเป็นตัวแปรสำคัญของโลกปัจจุบันในการตอบโจทย์แนวทางการพัฒนาผลผลิตและสินค้าอย่างยั่งยืน

สำหรับยางพาราจัดเป็นพืชเศรษฐกิจสีเขียว (Green commodity) กล่าวคือ เป็นพืชที่ช่วยลดภาวะโลกร้อน โดยช่วยดูดซับ CO₂ ในอากาศ และทำให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้น เนื่องจากยางพาราเป็นไม้ยืนต้นที่มีอายุเวลายาวนาน จากผลการศึกษาของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตรพบว่า ต้นยางพาราสามารถดูดซับ CO₂ มาเก็บรักษาไว้ในรูปสารคาร์บอนชนิดต่างๆ ได้ไม่น้อยกว่า 1.7 เมตริกตัน/ไร่/ปี ถ้าวางจรการปลูกยางพาราตั้งแต่ปลูกจนถึงการตัดโค่น 25 ปีจะสามารถกักเก็บ CO₂ ได้ 21.2 เมตริกตัน/ไร่ ที่อยู่ในสภาพของอินทรีย์วัตถุ ซากใบ กิ่งก้าน ผล เมล็ดไม่น้อยกว่า 8 เมตริกตัน/ไร่ เป็นอาหารพืชและสัตว์แล้วกลายเป็นแร่ธาตุกลับคืนสู่พื้นดินหมุนเวียนกลับมาใช้อีก และจะสามารถกักเก็บสารคาร์บอนได้ 43 เมตริกตัน/ไร่ ไร่ในต้นยาง เพื่อสร้างผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ นอกจากนี้ ยางพารายังเป็นพืชที่มีศักยภาพในการนำไปจัดทำโครงการขายคาร์บอนเครดิต (Carbon credits)*(1) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ผลผลิตที่ได้จากยางธรรมชาติมี 2 ประเภทหลัก คือ น้ำยาง และไม้ยางพารา ทั้งนี้การกรีดยังต้นยางพารา ทำให้ได้น้ำยางสด (Field latex) และเศษยางหรือยางก้อนถ้วย (Cup lump) เกษตรกรจะนำน้ำยางสดที่ได้ส่วนใหญ่มาทำเป็นยางแผ่นดิบเพื่อจำหน่ายต่อให้กับอุตสาหกรรมกลางน้ำหรือยางแปรรูป เช่น ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง ยางเครพ เป็นต้น จากนั้นจะถูกส่งต่อไปยังอุตสาหกรรมยางกลุ่มปลายน้ำหรือผลิตภัณฑ์ยาง เช่น ยางล้อรถยนต์/รถจักรยานและจักรยานยนต์ ถุงมือยาง ยางยืด ยางรัดของ เป็นต้น จะเห็นว่า จากยางธรรมชาติเมื่อนำมาแปรรูปเป็นสินค้าอุตสาหกรรมแล้วสามารถจำหน่ายได้ในราคาสูง และสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value added) ได้มาก ซึ่งอุตสาหกรรมยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพารา จัดอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการแข่งขัน เนื่องจากมีความสามารถในการพึ่งพิงวัตถุดิบที่หาได้ (Available resources) ภายในประเทศสูง

ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลว่ายางพาราเป็นพืชลดโลกร้อน หรืออุตสาหกรรมยางพาราเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการเติบโต ทางภาครัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรเร่งพัฒนา ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทุกระดับอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การยกระดับประเทศไทยจากการเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกอันดับหนึ่งของโลก ไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางด้านอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง จำเป็นจะต้องสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันกับเวทีโลกผ่าน การพัฒนาตามแนวคิด GP ซึ่งการดำเนินงานตามแนวคิด GP ให้ประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องมีความตระหนักถึงความสำคัญของการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างระบบเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยเน้น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ความสามารถในการทำกำไร (Profitability) ควรเร่งยกระดับผลิตภาพของแรงงาน กล่าวคือ ส่งเสริมให้เกษตรกรโดยเฉพาะรายย่อย ใช้ระบบการกรีดยางเหมือนเกษตรกรสวนยางขนาดใหญ่

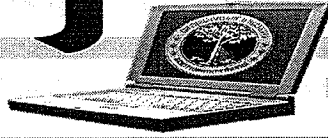

เพื่อลดต้นทุนการผลิตและให้ผลผลิตต่อครั้งเพิ่มขึ้น กำไรที่เกษตรกรควรจะได้รับจึงเพิ่มขึ้นด้วย สำหรับภาคอุตสาหกรรม ต้องเน้นการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ โดยมีผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (Product champion) ตลอดจนสร้างความแตกต่างของคุณภาพสินค้าอย่างชัดเจน (differentiated product) 2) คุณภาพ (uality) สร้างความเข้มแข็งโดยการจัดทำระบบควบคุมคุณภาพการผลิต อยางผ่านรมควันอัดก้อนของสถาบันเกษตรกร ให้มีมาตรฐานที่สามารถรองรับกระบวนการผลิตตามระบบคุณภาพโรงงานที่มีมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับตามมาตรฐาน G P (Good anufacturing Practice) ทั้งนี้เป็นการเปิดโอกาสให้มาตรฐานของไทยเป็นที่เชื่อถือในตลาดโลก และยังเป็นกรสร้างเกราะป้องกันผลิตภัณฑ์ของไทยจากมาตรการกีดกันทางการค้าและไม่ใช้การค้าอีกด้วย และ 3) สิ่งแวดล้อม(nvironment) ต้องแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในอุตสาหกรรมยางพาราสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ลดการใช้พลังงาน การปรับปรุง line การผลิตทางด้านเครื่องจักรและเปลี่ยนพลังงานเพื่อลดผลกระทบต่อทางด้านสิ่งแวดล้อม การเพิ่มมูลค่าโดยใช้ทรัพยากรน้อยลง ทั้งลดการใช้พลังงานและลดปริมาณของเสีย จากแนวคิดดังกล่าวเป็นการเน้นย้ำกับภาครัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องว่า พืชยางพาราและสินค้ายางพาราควรได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจัง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทั้งภาคเกษตรและอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน

บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล จึงไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับความคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

* (1) Carbon credits คือ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่สามารถลดได้ ถูกจัดทำเป็นเอกสิทธิ์และวัดเป็นมูลค่าก่อนนำไปขายเป็นเครดิตให้กับประเทศอื่นๆ

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

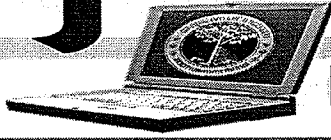

ยางแผ่นรมควัน (RSS)

ตลาดกลางยางพารา		ราคายางซื้อขายที่ตลาดกลาง (บาท /กก.)					ปริมาณยางซื้อขายที่ตลาด
กลาง (กก.)							
Rubber Market		Price (Baht/KG .)					Quantity (KG .)
ชั้น 1-3	ชั้น 4	ชั้น 5	ชั้นฟอง	ชั้น Cutting			
สงขลา		82.80	81.81	81.31	80.31	78.87	33,000
Songkhla							
สุราษฎร์ธานี		82.40	76.85	74.36	71.85	70.90	12,000
Suratthani							
นครศรีธรรมราช		82.50	81.40	80.24	79.93	79.20	36,000
NakornSrihammarat							
ยะลา		-	-	-	-	-	-
Yala							
บุรีรัมย์		-	-	-	-	-	-
Buriram							
หนองคาย		-	-	-	-	-	-
Nongkhai							

ที่มา: สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร

อินโฟควิสท์ โดย กมลนาฎ นามวงษา โทร.02-2535000 ต่อ 332 อีเมล: kamonnad@infoquest.co.th

ข่าวการผลิต การตลาด ผลิตผลการเกษตร: ยางพารา

ข่าวทั่วไป สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร -- อังคารที่ 5 มีนาคม 2556 14:35:43 น.

ราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ตลาดหาดใหญ่ สัปดาห์นี้ 79.12 บาท/กิโลกรัม

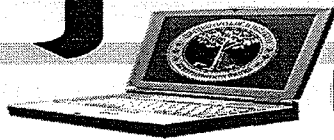
ยางพารา

1. สรุปภาวะการผลิต การตลาดและราคาภายในประเทศ

นายฉัฐพล ฉัฐสมบุญรณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) เปิดเผยว่า เป้าหมายการผลิตรถยนต์ของประเทศไทยในปี 2556 เพิ่มขึ้นจาก 2.5 ล้านคัน เป็น 2.8 ล้านคัน เนื่องจากขณะนี้ความต้องการรถยนต์เพิ่มขึ้นทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออกโดยเฉพาะในแถบเอเชีย ตะวันออกกลาง อเมริกาและอเมริกาใต้ ทำให้ผู้ผลิตต้องผลิตรถยนต์เต็มศักยภาพของการผลิต โดยแบ่งเป็นการผลิตขายในประเทศ 1.6 ล้านคัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 12.24 และส่งออก 1.2 ล้านคัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.29 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม สศอ. ยังคงมีความกังวลต่อปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมไทยปี 2556 อันได้แก่ การชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลัก อาทิเช่น ยุโรป สหรัฐฯ และญี่ปุ่น การแข็งค่าของเงินบาท ค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท ราคาน้ำมันที่มีการปรับตัวอย่างผันผวน เป็นต้น

ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยทั่วประเทศ

1. ยางแผ่นดิบคุณภาพที่ 1 ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 80.35 บาท ลดลงจาก 84.06 บาท ของสัปดาห์ที่แล้วกิโลกรัมละ 3.71 บาท หรือร้อยละ 4.41
2. ยางแผ่นดิบคุณภาพที่ 2 ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 79.85 บาท ลดลงจาก 83.56 บาท ของสัปดาห์ที่แล้วกิโลกรัมละ 3.71 บาท หรือร้อยละ 4.44
3. ยางแผ่นดิบคุณภาพที่ 3 ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 79.35 บาท ลดลงจาก 83.06 บาท ของสัปดาห์ที่แล้วกิโลกรัมละ 3.71 บาท หรือร้อยละ 4.47
4. ยางก้อนคละ ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 40.85 บาท ลดลงจาก 41.81 บาท ของสัปดาห์ที่แล้วกิโลกรัมละ 0.96 บาท หรือร้อยละ 2.30
5. เศษยางคละ ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 35.05 บาท ลดลงจาก 36.31 บาท ของสัปดาห์ที่แล้วกิโลกรัมละ 1.26 บาท หรือร้อยละ 3.47

6. นำยางสดคละ ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 76.04 บาท ลดลงจาก 78.66 บาท ของสัปดาห์ที่แล้ว
กิโลกรัมละ 2.62 บาท หรือร้อยละ 3.33

ในสัปดาห์นี้ไม่มีรายงานราคายางแผ่นดิบคุณภาพที่ 4 , ยางแผ่นดิบคุณภาพที่ 5 และ ยางแผ่นดิบคละ

ราคาส่งออก เอฟ.โอ.บี. ชื่อขายล่วงหน้าส่งมอบเดือนมีนาคม 2556

ณ ท่าเรือกรุงเทพ

1. ยางแผ่นรมควันชั้น 1 ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 90.60 บาท ลดลงจาก 96.48 บาท ของ สัปดาห์ที่
แล้วกิโลกรัมละ 5.88 บาทหรือร้อยละ 6.09

2. ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 89.45 บาท ลดลงจาก 95.33 บาท ของ สัปดาห์ที่
แล้วกิโลกรัมละ 5.88 บาทหรือร้อยละ 6.17

3. นำยางชั้น ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 60.80 บาท ลดลงจาก 61.58 บาท ของสัปดาห์ที่แล้ว
กิโลกรัมละ 0.78 บาท หรือร้อยละ 1.27

ณ ท่าเรือสงขลา

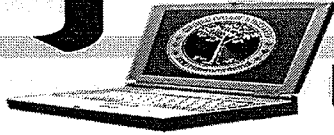
1. ยางแผ่นรมควันชั้น 1 ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 90.35 บาท ลดลงจาก 96.23 บาท ของสัปดาห์ที่แล้ว
กิโลกรัมละ 5.88 บาท หรือร้อยละ 6.11

2. ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 89.20 บาท ลดลงจาก 95.08 บาท ของสัปดาห์ที่แล้ว
กิโลกรัมละ 5.88 บาท หรือร้อยละ 6.18

3. นำยางชั้น ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 60.55 บาท ลดลงจาก 61.33 บาท ของสัปดาห์ที่
แล้ว กิโลกรัมละ 0.78 บาท หรือร้อยละ 1.27

2. สรุปภาวะการผลิตการตลาดและราคาในตลาดต่างประเทศ
เวียดนามเปิดโรงงานผลิตยางพาราในลาว

นาย Doan Nguyen Duc ประธานกลุ่ม Hoang Anh Gia Lai (HAGL) เปิดเผยว่า ได้
เปิดโรงงานผลิตยางพาราในแขวงอัตตะปือของลาว โดยโรงงานยางพารามีมูลค่า 9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตั้งอยู่
บนเนื้อที่กว่า 30 ไร่ ผลิตยางสำเร็จรูปได้ 25,000 ตันต่อปีในปีแรกและจะเพิ่มการผลิตยางได้ถึง
100,000 ตันต่อปี ทำรายได้ประมาณ 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี โดยกลุ่ม HAGL ได้เช่าเนื้อที่

ปลูกยางเป็นเนื้อที่ประมาณ 44,000 เฮกเตอร์หรือกว่า 246,000 ไร่ ในประเทศเพื่อนบ้าน 3 ประเทศ
คือ ลาว กัมพูชาและเวียดนาม

ราคาต่างประเทศซื้อขายล่วงหน้าส่งมอบเดือนมีนาคม 2556
ยางแผ่นรมควันชั้น 3

ราคาซื้อขายล่วงหน้าตลาดสิงคโปร์เฉลี่ยกิโลกรัมละ 302.00 เซนต์สหรัฐฯ (89.81 บาท) ลดลง
จาก 315.33 เซนต์สหรัฐฯ (94.15 บาท) ในสัปดาห์ที่แล้วกิโลกรัมละ 13.33 เซนต์สหรัฐฯ หรือ
ร้อยละ 4.23

ราคาซื้อขายล่วงหน้าตลาดโตเกียว เฉลี่ยกิโลกรัมละ 272.60 เยน (87.78 บาท) ลดลงจาก 302.93
เยน (90.45 บาท) ในสัปดาห์ที่แล้วกิโลกรัมละ 30.33 เยน หรือร้อยละ 10.00

--ข่าวการผลิต การตลาด ผลิตผลการเกษตร ประจำวันที่ 25 กุมภาพันธ์ - 3 มีนาคม 2556--